

המבקש (הנאשם):

חאנזה אבו מדיעם, ת"ז 066745811

באמצעות עוה"ד ארנה כהן ו/או חסן ג'בארין
ו/או סוהאד בשארה ו/או סאוסן זהר ו/או
פאטמה אלעגיו ו/או ראמי ג'ובראן ו/או רימה
איוב מעדאלה - המרכז המשפטי לזכויות
המיעוט הערבי בישראל, ת"ד 8921 חיפה
31090, טל': 04-9501610, פקס: 04-9503140

- נגד -

המשיבה (המאשימה): מדינת ישראל

באמצעות עו"ד ענבל ברסאנו, פרקליטות מחוז
דרום, טל': 08-6264622, פקס: 02-6462812

בקשה לעיון חוזר

מוגשת בזאת בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ו-1996, בה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על ביטול מעצר הבית של המבקש ולהותיר בעינם את יתר התנאים שנקבעו, והכל כפי שיפורט להלן:

1. ביום 17.1.2011 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (ת"פ 34059-1/11). עם הגשת כתב-האישום הגישה המאשימה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים (מ"ת 34064-01/11).

העתק כתב האישום מצ"ב ומסומן **כנספח א'**.

2. ביום 20.1.2011 הורה כב' השופט אבו טהה מבית משפט השלום בבאר שבע על שחרור המבקש בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בכתובת מגוריו; חתימה על ערבות עצמית בסך 5,000 ש"ח; וחתימת ערבות צד ג' בסך 5,000 ש"ח ע"י אבי המבקש, מר חאלד אבו מדיעם.

העתק ההחלטה מצ"ב ומסומן **כנספח ב'**.

3. ביום 21.3.2011, בעקבות בקשה לעיון חוזר בה ביקש המבקש להתיר לו לשוב לעבודתו במשחטת "אלקדירי אחזקה והשקעות בע"מ" בעיר רהט, על מנת שיוכל לפרנס את רעייתו וחמש בנותיהם, הקל כב' השופט אבו טהה את תנאי מעצר הבית והורה בזו הלשון:

"בהעדר תגובת המאשימה לבקשה מיום 07.03.11 ולאחר שעיינתי בבקשה ונימוקיה וכן במסמכים המצורפים לה, הנני מתיר למבקש לצאת ממעצר בית משעה 19:00 עד 05:00 לצורכי עבודה. יתר תנאי השחרור בערובה ישארו בעינם".

העתק ההחלטה מצ"ב ומסומן **כנספח ג'**.

4. שלב ההוכחות במשפטו של המבקש צפוי להתחיל רק ביום 17.5.2012, מועד שנקבע ע"י כב' השופט אדם ביום 7.9.2011, לאחר שנכשלו ניסיונות הצדדים להגיע להסכמות.

החלטת מיום 7.9.2011 המסומנת כנספח ד'.

5. יצוין, כי המבקש, שהינו נשוי, אב לחמש ומפרנס יחיד, מקפיד על קיום התנאים המגבילים שהוטלו עליו ואין לו כל עבר פלילי. הוא נתון במעצר בית מאז יום 20.1.2011. אומנם החל מיום 21.3.2011 נתאפשר למבקש לצאת לעבוד, ואולם ההגבלה על חירותו וחופש תנועתו נותרה בעינה והפגיעה כתוצאה מכך בו ובמשפחתו הינה קשה ביותר. לנוכח המועד הרחוק שנקבע לניהול משפטו של המבקש בשל אילוצי יומן בית המשפט, נוצר מצב בו באם יוותר מעצר הבית על כנו יהיה המבקש, המצוי כבר במעצר בית מזה כשמונה חודשים, נתון במעצר בית רצוף במשך כשנה וחצי טרם תחילת שמיעת ההוכחות.

6. הלכה פסוקה היא כי בין השיקולים שיש לקחת בחשבון עת שוקלים עיון חוזר בתנאי המעצר, מצוי השיקול בדבר הציפייה להתארכות ההליכים. יפים לעניין זה דברי כב' המשנה לנשיא אלון בעניין זה בפרשת משי-זהב:

"אכן, עברה חלפה התקופה הראשונה - העורר נתון במעצר ובמעצר בית זה למעלה משלושה חודשים - והגיעה השעה לעיין מחדש בתנאי הערובה של העורר. [...] מהי איפוא ההצדקה להמשך מעצרו בביתו? ביני לביני היתוסף גורם חדש למכלול השיקולים. העורר צפוי לעינוי דינו למשך תקופה ארוכה של לפחות שנה אחת, אם לא למעלה מזה. ואף זהו אחד השיקולים, בין יתר השיקולים, בבוא בית המשפט להכריע אם לעצור את המשיב, לא רק כאשר המעצר הוא מאחורי סורג ובריח [...] אלא אף כאשר המעצר הוא בבית, שאף בו נשלל מן הנאשם חופש התנועה, ואף בכך יש משום פגיעה באחת מחירויותיו. עינוי הדין, אף אם הוא מועט ומכל שכן כשהוא מרובה, קשה הוא מאוד, הן מבחינת הנאשם והן מבחינת המערכת המשפטית."

בש"פ 299/89 משי-זהב נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(1) 720, 726 (1989).

ראו עוד את דברי כב' השופטת ארבל בפרשת פלוני באשר לשיקול של התארכות ההליכים כנסיבה המצדיקה עיון חוזר בתנאי שחרור של עצור המצוי במעצר בית:

"[...] העילה של חלוף זמן ניכר היא גמישה ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן לבין האינטרס הציבורי [...] יש להביא בהקשר זה בחשבון גם את הזמן אשר צפוי לחלוף עד לתחילת משפטם. זאת, משניתן להסכים על כך שהעובדה כי התיק נקבע לשמיעה במועד רחוק יחסית, עשויה להוות שינוי נסיבות או עובדה חדשה שהתגלתה, וככזו- להצדיק עיון חוזר."

בש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 6 להחלטה (פורסם בנבו, 25.2.2008).

7. עוד יודגש, כי עצם חלוף הזמן מאז ההחלטה בה נקבעו התנאים המגבילים בהם נתון נאשם מצדיק עיון חוזר בצורך בתנאים אלה ומשך הזמן נמדד בהתאם לנסיבות העניין:

"נראה כי הקביעה שעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים."

בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 6 להחלטה (פורסם בנבו, 21.8.2006).

8. התנהגותו של המבקש ואופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר עד כה מהווים נסיבה המצדיקה במקרה דנן את ביטול מעצר הבית, שכן, יש בכך משום אינדיקציה לכך שהמבקש מכבד את החוק ואת ההחלטות השיפוטיות בעניינו וכי המדובר באדם נורמטיבי שבראש מעייניו משפחתו ופרנסתה.

9. יתר על כן, העובדה שהעבירה המיוחסת למבקש בכתב-האישום הינה מעשה ספונטאני ונעדר תכנון מוקדם מחזקת אף היא את העמדה לפיה אין חשש כי המבקש יסכן את הציבור. זאת ניתן ללמוד גם מאופן עמידתו של המבקש בתנאי חלופת המעצר, מאופיה הספונטאני של העבירה ומעובדת היותו נעדר כל עבר פלילי. כל אלה מעידים על אופיו וטבעו של המבקש ומצביעים על כך שדי בערבות העצמית ובערבות צד ג' שהוטלו על המבקש כחלופות מעצר לצורך איון החשש, ככל שהוא קיים, באשר למסוכנות המבקש.

10. לא זו אף זו, הפגיעה במבקש משהותו במעצר בית, למעט יציאתו לעבודה, עולה בהרבה על הפגיעה הצפויה לאינטרס הציבורי, שכאמור לעיל אין היא בגדר הסביר. לעניין זה ראוי לציין כי אף משפחתו של המבקש נפגעת ממעצר הבית בו הוא נתון. שכן, יש בכך משום אילוץ רעייתו לשאת בעול הסידורים המשפחתיים כגון קניות, תשלום חשבונות, הבטחת הגעת הילדות למסגרות החינוכיות השונות, לטיפולים רפואיים וכיוצא באלה. אין המדובר בעניין של מה בכך במיוחד לאור העובדה שעניינו במשפחה רחבה, בת שבע נפשות והיותו והילדותו כולן פעוטות שהגדולה שבהן בת שש שנים. מעצר הבית של המבקש מוביל גם לפגיעה בבנותיו, שהרי במהלך התקופה של המעצר מעורבותו בחייהן הינה מוגבלת לתחום הבית בלבד. קל יהא לשער את ההשפעה שיש להגבלה כאמור על יכולתו של המבקש לעמוד באחריותו האבהית כלפי בנותיו.

11. יודגש, כי אומנם הגבלות כמתואר לעיל יכולות להחלט להיות מובנות מקום בו קיים צורך ממשי לאיין מסוכנות ממשית ואולם, כאמור, נסיבות המבקש הספציפיות, ובייחוד אלה שנתגבשו במהלך החודשים האחרונים, הנסיבות האופפות את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום והעובדה כי צפויה התארכות משמעותית במשפט, מצדיקות שקילה מחדש של תנאי השחרור של המבקש, באופן שיבוטל מעצר הבית כליל.

לאור כל האמור לעיל, ובמיוחד לנוכח התארכותם הצפויה של ההליכים בעניינו לנוכח המועד שנקבע לשמיעת ההוכחות בתיק, ובשל נסיבותיו האישיות של המבקש ובכלל זה התנהגותו ועמידתו בתנאי חלופת המעצר; עברו הנקי והיותו האירוע המיוחס לו חריג באורחותיו, המצביעים על כך שאין נשקפת ממנו כל מסוכנות אמיתית לציבור; כמו גם מצבו המשפחתי וחומרת הפגיעה במבקש ובמשפחתו; מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה זו ולהורות על שחרור המבקש ממעצר הבית.

ארנה כהן, עו"ד
ב"כ הנאשם

חיפה, 13 בספטמבר 2011.